

Rakkaat Akasia-työn ystävät!

"Voitko pitää vauvaa hetken sylissäsi, unohdin kukkaron kaupan tiskille?" Nuori nainen osoitti sanat tuntemattomalle miehelle, joka istui ravintolan terassilla. Mies nyökkäsi. Nainen laski vauvan hänen käsivarsilleen ja lähti. Kului hetki, kului toinen, eikä naista näkynyt. Pitkän odotuksen jälkeen mies alkoi ajatella, ettei hän ehkä aikoon tulla takaisin.

Neuvottomana mies katseli sylissään olevaa nuyttiä ja mietti kuumeisesti: Mitä ihmettä minä nyt teen tällä lapsella? Onneksi viranomaiset osasivat auttaa. Kävi ilmi, että tuntematon nainen oli siepannut vauvan tyydyttäkseen hetken äidinvaistoaan. Oikea äitikin löytyi.

Jouluyönä Jumala teki jotain ihmeellistä. Hän laski vauvan meidän käsivarsillemme: *"Sillä lapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille. Hän kantaa valtaa harteillaan, hänen nimensä on Ihmeellinen Neuvontuoja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas"* (Jes.9:5). Mutta moni miettii joulunviettonsa keskellä: Mitä ihmettä minä tällä lapsella teen?

Siinä missä aikuisilla ei ole vastausta, lapsilla on.

Joulupäivän aamuna pappi ja suntio seisoivat kirkossa kiihdyksissään. Seurakunnan seimiasetelmasta oli viety Jeesus-lapsi. Miten jollakin oli otsaa varastaa joulunpyhinä – ja vielä jotain tällaista?

Suntio oli huomannut kirkkoon tullessaan, että ulkoseinää vasten nojasi upouudelta näyttävä potkulauta. Sen täytyi olla jonkun lapsen joululahja, hän oli ajatellut. Mutta hän ei ollut huomannut viisivuotiasta poikaa, joka seiso i oven sisäpuolella.

Poika lähestyi varovaisin askelin alttaria. Kirkossa oli hämärää ja vähän väliä hän vilkaisi huolestuneena siihen, mitä hän kantoi käsissään. Kun hänen silmänsä tottuivat pimeään, hän erotti kaksi tummaa hahmoa, jotka tuijottivat seimiasetelmaa. Siinä olivat pappi ja suntio.

Pappi vaikutti erilaiselta kuin eilen aattohartaudessa. Silloin hänen kasvonsa loistivat kun hän kertoi Jeesus-lapsesta, joka rakasti ihmisiä niin paljon, että tuli auttamaan heitä. Nyt ilme oli tuima. Ja suntio näytti vielä ankarammalta kuin miltä hän jo muutenkin näytti kulkiessaan pyhäisin kirkossa mustassa puvussa.

Pientä kurkkua kuristi, pääsisikö hän vielä karkuun? Yhtäkkiä hän tuns i, että isot kourat tarttuivat häneen. Hänen käsistään riuhtaistiin se, mitä hän kantoi – seimen lapsi.

Oli annettava selitys. Mutta miten vakuuttaa kiihtyneet aikuiset siitä, ettei hän halunnut olla varas? Että kyse oli ihan muusta kuin mitä he luulivat.

"Sain joululahjaksi potkulaudan", poika kertoi kyynelten vieressä poskille. "Äiti sanoi, että voisin tulla kiittämään lahjasta myös Jeesus-last a, joka on kaikkien lasten ystävä. Siksi tulin heti aamulla kirkkoon ja kysyin lapselta, halusiko se lähteä kanssani pienelle ajelulle. Minusta tuntui, että lapsi nyökkäsi, ja niin minä otin sen seimestä. Me ajelimme kolme kertaa kirkon ympäri ja minä kerroin sille, miten iloinen olen tästä potkulaudasta."

Pieni mies ei uskaltanut katsoa tuimiin aikuisiin vaan tuijotti peloissaan lattiaan. Hän ei huomannut, kuinka liikuttuneilta pappi ja suntio näyttivät.

Papin saarna meni uusiksi. Hän kertoi seurakunnalle kokemastaan ja sanoi, että Jumala antoi meille Poikansa, jotta meillä olisi matkakumppani elämänmittaisella ajomat kallamme. Jeesus haluaa olla

matkassa mukana niin kiitoksen kuin kivunkin päivinä. Hän ei jää kyydistä pois edes tämän elämän päättyessä, vaan haluaa viedä meidät sisälle Jumalan valtakuntaan. Sulje tämä lapsi sydämeesi, pappi kehotti kuulijoitaan. Hänessä sinulla on osallisuus lahjoihin, joita ei mistään muualta saa:

"Tullessasi toit sä valon, lahjat rikkaat, runsahat. Autuuden ja anteeks'annon, kaikki taivaan tavarat. Anna, Jeesus, Henkes' valon jälleen loistaa sieluumme, sytytellä uskon palon. Siunaa, Jeesus, joulumme."

RL

Matkoilla koettua

Harvoin ovi käy hengelliseen tilaisuuteen niin tiiviiseen tahtiin kuin **Kankaanpäässä**, jossa pimeänä marraskuisena iltana oli alkamassa *Toivon torstai* -ilta. Minut oli kutsuttu puhumaan aiheesta *Toivo kantaa*. Toistasataa ihmistä täytti koulutuskeskuksen juhlasalin, ja yhdessä saimme iloita siitä, miten suuren toivon kristillinen usko antaa elämäämme.

Muutamaa viikkoa aikaisemmin kävin puhumassa saman seurakunnan nuorille. Tarkoituksena oli opiskella Raamattua aiheena *Paavali, yy, kaa, koo*. Ajattelin sinnepäin ajellessani, että kuka nuori on enää kiinnostunut moisesta aiheesta, mutta erehdyin. Kohtasin joukon hyvin motivoituneita nuoria, jotka kuuntelivat avoin Raamattu sylissään.

Omakotitalo-alueella **Raisiossa** yksi talo paistatteli juhluvaihtuksessa. Kodissa oli alkamassa naisverkoston ilta, jossa sain olla puhujavieraana. Oli kyse seurakunnan työmuodosta, jossa naisia koostuu vuorotellen eri kodeissa. Kohta koti oli kuulijoita tupaten täynnä, ja mukana oli myös sellaisia, joille kirkon kynnyks on aina tuntunut liian korkealta. Kotimatalla totesin mielessäni, että kyseessä oli hedelmällinen työmuoto. Saimmehan olla Jumalan hyvän sanoman äärellä kotoisissa tunnelmissa.

RL

Kiitos

Meillä on suuri tarve näin vuoden lopussa kiittää teitä, kirjeidemme saajia, matkakumppanuudesta kanssamme. Kiitos rohkaisevista palautteistanne, kiitos rukouksista puolestamme ja työmme taloudellisesta tukemisesta. On ollut ilo tavata monia teistä seurakuntavierailujen yhteydessä.

Jatkamme työtämme tulevana vuonna entiseen tapaan, jos Herra suo meille terveyttä. Ilman lähettäjiämme se ei ole mahdollista, joten kiitos jo etukäteen, jos vielä jaksatte tätä Jumalan valtakunnan työsarjaa muistaa.

Hyvää ja Siunattua Joulua toivottavat

Riitta Lemmetyinen Mariaanna Jansson

PS. Ensi vuoden syyskuun viimeisellä viikolla teemme **ryhmämatkan Saksaan** Lutherin paikoille ja Berliiniin. Palaamme asiaan seuraavissa kirjeissämme.

* * *

Akasia-säätiö, Kauppalantie 25 A 4, 02700 Kauniainen, puh. (09) 728 4790, RL: 050 300 1616,

MJ: 050 354 3241, etunimi.sukunimi@akasia.fi, www.akasia.fi,

Pankki: FI04 8000 1671 2576 33 (Danske Bank). Lahjoitusten viitenumero: 1009.

Kännykkäkolehti: Soittamalla numeroon **0600 91 898** tuet Akasia-säätiön työtä 10,26 eurolla (+pvm)

Rahankeräyslupa: Poliisihallitus POL-2014-13822, myönnetty 6.2.2015 ajalle 25.2.2015-24.2.2017. Koko Suomi paitsi Ahvenanmaa. Varojen käyttö: Akasia-säätiön opetus-, julistus- ja sielunhoitotyö vuosina 2015-2017.